

Kalender 2001

Forsiden:

Siggerud kirke

Kråkstad herredsstyre besluttet 2. desember 1856 å rive den gamle middelalderkirken i Ski som var meget forfallen, og bygge ny kirke.

Da grep oppsitterne fra Skogbygda inn. Etter deres forlangende ble det innkalt til et stort sogne-møte for Ski annekskirke på Store Ekjord (Eikjol) gård 19. januar 1858.

Folk møtte mannjevnt – hele 50 av sognets skatteyttere. Det ble et klart flertall for en henstilling til herredsstyret om å nøye seg med en reparasjon av Ski kirke, og samtidig ble det fremført en sterk anmodning om heller å bygge ny kirke i Skogbygda.

Den 6. april 1858 vedtok herredsstyret med 11 mot 3 stemmer at kapellet i Skogbygda umiddelbart skulle komme til utførelse.

Folket i Skogbygda må ha vært særdeles tålmodige. Årene gikk men intet skjedde. Først i 1899 innkom en udatert henvendelse fra 41 innbyggere med et skarpt krav om at det måtte legges en del gudstjenester til Siggerud skole, dersom ikke annet lokale kunne bygges:

«Skogbygdens indbyggere bestaaende af ca 50 familier, har en uforholdsmessig lang vei til kirke, idet distansen for de flestes vedkommende dreier sig om 15 å 20 km. Dertil kommer endvidere, at de færreste har anledning til at skaffe sig skyds til kirke, saa at det ikke er for meget at sige at størsteparten af de familier det her gjælder, faktisk er udestengt fra at søge Guds hus». I 1900 ble Knud Martin Kollbye tilsatt som ny sogneprest i Kråkstad prestegjeld. Han arbeidet ivrig for å få realisert planene om et kapell i Skogbygda som nå het Siggerud skolekrets, etter at skolen ble bygget i 1864. I februar 1901 innkalte han til et møte om saken. Oppsitteren på Siggerud gård gav fri grunn på fire mål, og tre grunneiere ga gratis tømmer. Senere ble det foretatt flere innsamlinger og avholdt basarer. Oppsitterne påtok seg å kjøre frem tømmeret og bygge kirken på dugnad. Arkitekt Holger Sinding-Larsen ble kontaktet og leverte et utkast i slutten av 1901.

Det var tegnet inn 120 sitteplasser. Da bygda bare hadde 277 innbyggere, mente imidlertid Ski sognestyre at antallet sitteplasser burde reduseres. Den endelige plan gav rom for 107 sitteplasser.

Den 3. april 1905 ble det i statsråd i Stockholm vedtatt at kapellet skulle bygges. Etter godkjenning av kong Oscar II, ble byggestart satt til våren 1905, og etter dugnadsarbeid på rekordtid, stod kapellet ferdig senhøstes samme år. Av den beregnede totalkostnaden på kr 8.296.- ble det av herredsstyret ytet kr 5.300.-, gratis laftetømmer ble beregnet til en verdi av kr 750.-, kontante bidrag kr 1.887.-, gratis kjøring og arbeide beregnet til kr 385.-. Innbyggernes innsats var således tilsammen kr 3.022.-.

Torsdag 14. desember 1905 ble kapellet innviet av Kristiania-biskopen A. C. Bang. Eget bårerom ble finansiert og satt opp av Siggerud Vel i 1930. Også her var byggematerialene laftet tømmer. Stilmessig passet dette godt inn ved siden av kirken. Nytt bårerom under kirken ble innredet samtidig med ombyggingen til kirkestue i 1980.

Opprinnelig var det to inngangsdører, en på hver side av våpenhuset. Da dette viste seg i praksis å være uhensiktsmessig, ble det i 1959 slått ut en bred hovedinngang med dobbel dør. Den opprinnelige vakre vestfasaden med gavlsøyler ble dessverre ganske så forringet ved dette, men løsningen var utvilsomt mer praktisk, spesielt ved begravelser.

Kilde: Kjell Overrein
Bilde nr.: 213-0360:0001

På tur anno 1905

Bildet er trolig fra Nordmarka, men kunne like godt vært tatt i Ski både når det gjelder natur og datidens skimoter. Mannen er Carl Christoffersen (1879-1964) og hans tilkommende, Magna Nærup (1885-1954).

Carl var Vika-gutt. Etter konfirmasjonen arbeidet han hos den kjente «Køla-Pålsen» for å finansiere studier til treskjærerlinja ved Kunst og Håndverksskolen i Kristiania. Han var en stor kunstner innen sitt fag, og var bl.a. med på å skjære ut dragefigurene og annet ved restaureringen av Borgund stavkirke.

I 1917 flyttet Magna og Carl til Ski, der han arbeidet med treskjæring ved Den Norske Møbelfabrikk-senere Sleipnæs Møbelfabrikk.

Ved denne bedriften ble det tatt initiativ til å danne en idrettsforening i Ski. I 1919 ble «Ski Turn og idrettsforening» stiftet, med Carl Christoffersen som første formann. I 1920-årene var han også med i kommunestyret for Arbeiderpartiet. Hans store hobby ved siden av treskjæring og idrett var friluftsliv. Dette overførte han til barna. Datteren Randi (g. Skoghus) var en dyktig turner og idrettsutøver. Sønnen Hans («Bayeren») var i sin tid en av landets beste brytere, samt en dyktig syklist.

Kilde: Randi Skoghus

Bilde nr.: 213-0343:0001

Rast på tømmerlunna ved Skjekstadsaga, ca 1920.

*1. rekke; nr. 3 Sigurd Bergseng, nr. 4 Jørgen Jacobsen, nr. 5 Andreas Jørgenrud,
nr. 7 Jakob Jacobsen Boger. 2. rekke: Trygve Kjernsli og Harald Høibråten.*

Rast på tømmerlunna

Skogbruk var fra gammelt av en viktig næring for Ski og Kråkstads skogbygder. Skurlast og ved gav inntekter til gardsbruk som forøvrig i hovedsak var basert på naturalhusholdning. Drift av sagbruk og salg av skurlast var strengt regulert, og salg av trelast måtte foregå over byene. Bøndene hadde ikke anledning til å selge sitt tømmer til andre enn «byborgere», såkalt sagbruksprivilegier.

Driften av sagbrukene var basert på vannkraft og i områdene mellom Dammyra i Gaupsteinmarka og i vassdraget mot Langen kan man flere steder se rester etter de gamle bekkesagbrukene hvor bøndene leverte tømmer.

Etter at sagbruksprivilegiene ble opphevet i 1854, dukket det opp flere sirkelsager drevet med dampkraft. Fram til midten av 1900-tallet var det to slike sagbruk i drift i Gjedsjø krets.

Den ene, Bogersaga, lå ved nordenden av Buvannet. Denne brant ned midt på 1950-tallet. Den andre, Skjegstadsaga, lå ved Gjedsjø skole og var i drift til begynnelsen av 1960. Den ble da revet i forbindelse med utvidelse av Kollerøysvegen. Ved disse sagene leverte bøndene i bygda tømmer for skurlast og salg.

I mange år var Sigurd Bergsens sagmester ved flere av sagene i Ski kommune. Han arbeidet med dette helt til han skadet den ene hånden ved sagbenken. Sigurd Bergsens ble lært opp i sagmesteryrket av Trygve Kjernsli.

*Kilder: Anne-Marie Endsjø,
M. Østlid: Kråkstad, en bygdebok*
Bilde nr.: 213-0378:0007

Forlovelsesselskap

I 1937 holdt Misjonssambandet forlovelsesselskap for Esther Skraastad og Johannes Kollerøs. Paret skulle arbeide som misjonærer i Kina og Johannes Kollerøs var reist ut allerede i 1936 for å sette seg inn i språket.

Etter et par år kom Esther ut og paret ble viet av Misjonssambandets tilsynsmann. Esther måtte lære seg kinesisk og ta en eksamen før hun kunne virke som misjonær. Ellers var ikke forholdene helt nye for henne. Hun hadde bodd i Kina som barn da foreldrene var misjonærer der. Esther og Johannes Kollerøs kom til å arbeide i Kina i hele 10 år. Den vanlige perioden var 8 år, men p.g.a. krigen mot Japan ble virketiden forlenget.

Etter hjemkomsten til Norge arbeidet Johannes som lærer ved skolen ved Hurdal verk. Han tok også videreutdanning ved Menighetsfakultetet og reiste omkring og holdt foredrag om tiden i Kina.

Senere kom paret til å reise til Etiopia som misjonærer. Her ble de i ca.15 år. På 70-tallet skrev Esther en bok om ferden til Kina. Boken het «Brudeferden til Kina» og den ble grunnlaget for et fjernsynsprogram med Erik Bye. Etter Kina-oppholdet bodde ekteparet en tid i Oslo, før de overtok Solstad i Kråkstadveien, som var familien Kollerøs eiendom. Johannes døde på Ski i 1988, mens Esther fortsatt bor på Solstad. Hun er nå 88 år gammel.

Esther sitter midt i 2. rekke. Til høyre for henne de tilkommende svigerforeldrene Mathilde og Holm Kollerøs, til venstre sitter Esthers foreldre Thora og Thorvald Skraastad. De øvrige gjester er fra begge familier.

*Kilder: Esther Kollerøs og Elsa Fagermoen
Bilde nr.: 213-0349:0004*

Kaste på stikka

Når jentene fant fram hoppetauet om våren, fant guttene fram til tørre plasser i solhellingen der de kunne kaste på stikka.

Et slikt sted var sydveggen på Ski interkommunale høyere allmennskole, og på bildet er det gutter i første realskoleklasse som spent følger spillets gang.

De er fra venstre: Per Amund Riseng, Bjørn Linnestad, Jørgen Aalerud, Bjarne Syversen, Knut Kirkeby, Jens Olaf Englund og Hans Mørk. Fottøy og hodeplagg røper årstiden, året er 1950.

De gode gamle femøringene av kobber var best egnet til å kaste med og det gjaldt å komme nærmest «stikka». Det var oftest en tollekniv, men en strek eller en kjellermur gjorde samme nytten. Den som kom nærmest «ristet opp» hele potten og valgte på forhånd om han ville ha «krone» eller «mynt».

De andre deltagerne ristet dernest etter oppnådd plassering inntil hele potten var fordelt. I løpet av et friminutt på skolen dreide det seg ikke om så store summer, men andre steder og blant voksne menn som brukte kronestykker hendte det at større beløp skiftet eier.

Den Kongelige Mynt på Kongsberg sluttet å prege de gamle store femøringene i 1973, og etterhvert som de gikk ut av sirkulasjon ble det gamle spillet en sjeldenhet og gikk delvis i glemmeboka. I den senere tid har folk som arbeider med å holde de gamle barnelekene i live gjort henvendelser til Den Kongelige Mynt for å få produsert imitasjoner av de gode gamle myntene.

Kilde: Kalenderkomiteen

Bilde nr.: 213-0343:0035

Byguttene som ble bondegutter

Bergsens guttene, Olaf Henry (født 1905) til venstre og Asle Sigurd (født 1902) til høyre, vokste begge opp i Kristiania. Guttene er her fotografert i sin fineste stas og med nasjonalflagg en 17. mai omkring 1915. Klærne var nok innkjøpt i en av hovedstadens konfeksjonsforretninger.

Guttene var sønner av Mikarl og Mina Bergsens. Mikarl kom fra gården Bergsens og Mina som hadde familienavnet Jørgenrud som pike kom fra gården Jørgenrud. Begge gårdene ligger på Gjedsjø.

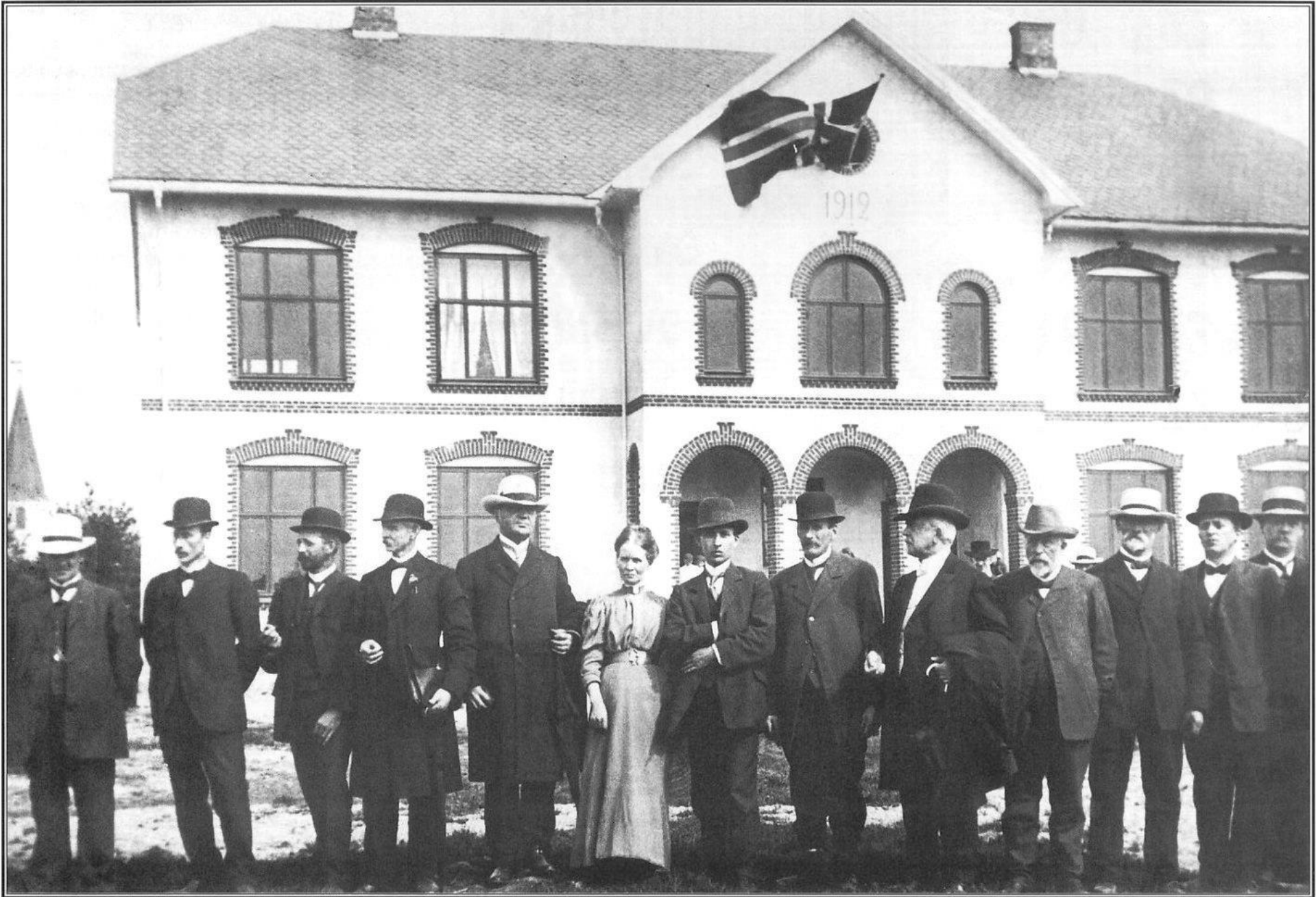
Ekteparet flyttet til Kristiania etter at Mikarl fikk oppgjør for sin del av farsgården Bergsens omkring 1900. Han benyttet disse midlene til å starte egen forretning som vognmann i Østre Aker krets, en virksomhet han drev i nærmere 20 år. I 1923 gjorde Mikarl krav på gården Bergsens på odel og familien flyttet tilbake til Ski.

Asle Sigurd utvandret til Australia første gang i 1930-åra. Han kom tilbake til Norge og var hjemme under krigen, for deretter å reise tilbake og bosette seg utenfor Sydney. Han arbeidet som kranfører for det norske entreprenørselskapet Selmer. Asle Sigurd døde i Australia og er gravlagt der.

Olaf Henry tok arbeid hos det kjente Oslofirmaet Kolberg og Caspary og ble hos denne arbeidsgiveren hele sitt yrkesaktive liv.

I guttenes barndom var et bybesøk en stor bevissthet. Turen gikk enten med hestekjerre eller med Smaalensbanen og tok mange timer

*Kilde: Anne-Mari Endsjø
Bilde nr.: 213-0378:0015*

Innvielsen av nye Kontra skole i 1912

Kråkstad herred tok et krafttak for skolevesenet i 1860-årene da det ble bygget folkeskoler både på Langhus, Siggerud og Gjedsjø. I 1888 ble våningshuset på Kontra vis-à-vis Ski kirke påbygd og tatt i bruk som skole. Men etter et par tiår hadde befolkningen i stasjonsbyen vokst såpass at det trengtes en ny og større bygning.

Den nye Kontra skole ble oppført i året 1912 vest for kirken av byggmester O. A. Brække og skolen hadde åtte klasserom, lærerværelse, leilighet til lærerinnen og et vaktmesterrom. Undervisningen i sløyd og skolekjøkken foregikk i kjelleren. Den gamle Kontra skole ble innredet til lærerboliger. Befolkningen og elevtallet fortsatte å øke, men nye Kontra gjorde tjeneste helt fram til 1954 da den nåværende barneskolen ble bygget på det tidligere gårdstunet til Vestre Sander.

Oskar Opsand, nr. 5 f.v. på bildet, var lærer og kirkesanger i Ski i over en mannsalder. Han tok avskjed i byggeåret 1912 etter 37 års virksomhet. Han var tilstede ved innvielsen av nybygget også i egenskap av ordfører, et verv han innehadde uavbrutt i tidsrommet 1885-1916. Også hans far Otter var i sin tid kirkesanger og ordfører.

Ved Opsands side står skolens eneste lærerinne Sigrid Kråbøl. Som nr. 7 og 12 f. v. er de nyansatte lærerne Harald Holmås og Mads Skotner. Fra de andre skolekretsene i sognet er Peder Hansen Smestad fra Siggerud helt til høyre, og Kristian Bjerve fra Langhus nr. 8. En av de uidentifiserte er trolig Gjedsjølæreren E. Torp. Prost Jonas Wilhelm Gedde Dahl, nr. 9 f. v., var formann i skolestyret.

Kilde: M. Østlid:Kråkstad, en bygdebok

Bilde nr. : 213-0382:0002

Badeliv i Ski

Bjerkestranda ligger ved Nærevannet ca 4,5 km fra Ski sentrum langs Siggerudveien. Området tilhører Bjerke vestre gård og har en fin og solrik beliggenhet nord ved Nærevannet, noe som tidligere gjorde den til en meget besøkt badeplass for Ski-befolkningen.

Det var Marie og Marius Bjerke som sammen med sønnene Andreas og Sven ryddet plass og bygde en hytte i midten av 30-årene. Hytten besto av en stor peisestue, kjøkken og garderobe og hadde en åpen svalgang utenfor. Det ble laget to brygger med badehus – en for menn og en for damer/barn. Tilkjørt sand gjorde stranden renslig og det ble anlagt små bord og sitteplasser ut mot vannet. Dette utviklet seg til å bli det mest populære badestedet i Ski. Mange barn gikk fra Ski-byen for å bade og lære seg til å svømme. To flåter var ankret fast som svømmemål og til lek, og ved bryggene var det dybde nok til å kunne stupe. Marius tok litt betalt; 5 øre for barn og 10 øre for voksne. Marie solgte hjemmelaget is og wienerbrød.

Peishytta på Bjerkestranda ble også et sted for unge og eldre i ulike organisasjoner og lag som brukte den til møter og sammenkomster. Bondeorganisasjonene, mannskor, ungdomskorps, russ og skytterlag m. fl. var ivrige brukere. 78-plater med datidens moderne dansemusikk ble avspilt fra elektriker Thaulands selvlagde radiogrammofon.

Da Nærevannet ble tatt i bruk som drikkevannskilde for Ski kommune, ble det lagt restriksjoner på bruken og med tiden ble bading forbudt.

Etter en tilstelning i 1949 gikk hytta opp i flammer, og det ble ikke gitt tillatelse til å bygge den opp igjen.

Det er i dag bare en steinmur tilbake. Området rundt Nærevannet er nå lagt ut til et naturreservat.

Kilde: Tore Bjerke

Bilde nr. : 213-0406:0007

Livlig torghandel på 30-tallet

Gårdbrukerne Helge Aalerud (1900-1978) fra Roaas gård og Arne Finstad (1907-1976) fra Stegenstad gård er her fotografert på Grønlands torg i 1936. De to gårdbrukerne skulle selge produkter fra sine respektive gårder.

De viktigste varene var poteter, blomkål, gulrøtter og purre. De solgte også sukkererter, meloner og rips.

Grønlands torg ble også kalt engrostorget, fordi alt salg foregikk i stort, i kasser, sekker og bunter.

Kundene var grossister og kjøpmenn fra hele østlandsområdet. Litt småsalg foregikk i utkanten av området. De fleste bøndene hadde faste plasser på torget, hvor de plasserte sine lastebiler. Fra disse bilene begynte handelen allerede i 6-tiden om morgenen. Var det knapphet på varer kunne salget være over på et par korte morgentimer, var det vareoverflod ble det salg til utpå formiddagen.

Mange av bøndene hadde faste kunder blant kjøpmenn og grossister. Stort sett solgte bøndene fra Ski bare i Oslo, men det hendte at kjøpmenn fra Ski kunne hente sine varer direkte på gårdene.

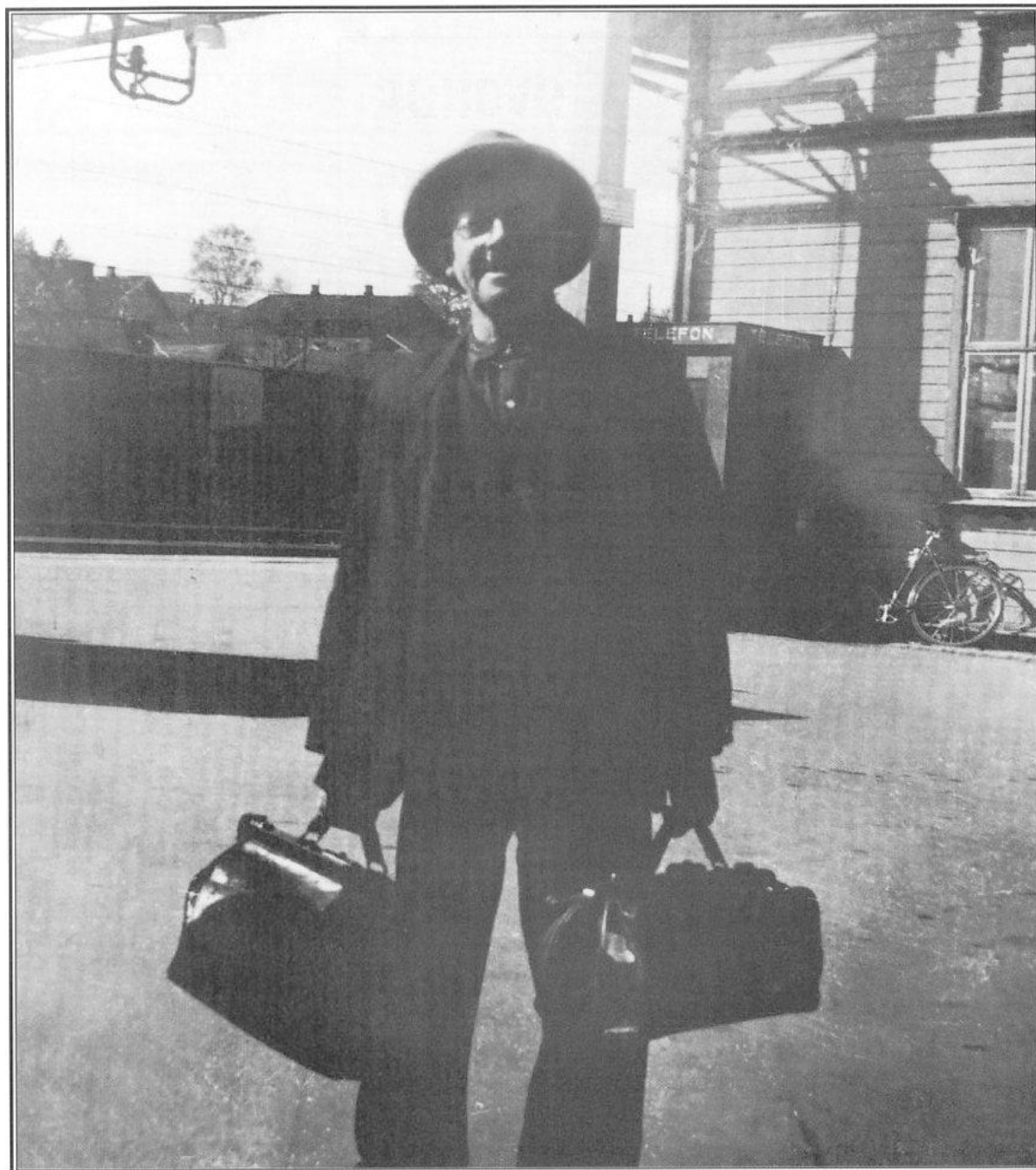
Denne handelen fortsatte fram til slutten av 50-tallet, da den ble flyttet til torget på Økern.

På Youngstorget foregikk detaljhandelen.

Ski-bøndene fraktet sine varer til Oslo i lastebiler, men før bilene kom i vanlig bruk brukte bøndene hest og kjerre.

Kilde: Anne Aalerud Johansen

Bilde nr.: 213-0351:0002

Den glade murer - en ekte original

På begynnelsen av 30-tallet kom Karl Viktor Johansen til Ski. Han kom fra Halden, og virket som murer i Ski på 30- og 40-tallet. Fødenavnet brukte han kun ved høytidelige anledninger som ved undertegnelse av viktige dokumenter. Ellers ville han være den glade murer. På bildet er han i farta med veskene sine en gang på begynnelsen av 40-tallet. Da Johansen skulle fylle 70 år, fikk ØB en samtale med han. Han kunne fortelle om et omflakkende yrkesliv, og mente han hadde hatt jobber i de fleste norske byer. Som fagmann hadde han det beste skussmål.

Ellers var han stolt av at ingen av det svake kjønn hadde kapret han, fri som fuglen måtte han være. Johansen hadde tidlig reist fra barndomshjemmet, og likte å sammenlikne seg med Terje Viken, som også hadde vært en villstyring og livlig krabat i sin ungdom.

Etter avsluttet yrkesliv likte mureren fortsatt å vandre, selv om hver tur ble atskillig kortere.

Med sekk på ryggen, pratsom og godslig, ble det mange samtaler med kjenninger han traff.

Den glade murer visste at han var en original, og vedkjente seg det gjerne.

Etter 70-årsdagen takket han for all oppmerksomhet på følgende måte i Østlandets Blad:

TAKKSIGELSE

Mange takk til alle snille mennesker som sendte telegrammer og gaver på min 70-årsdag.

Den Glade Murer

*Kilder: Østlandets Blad,
Odd Iversen og Hans A. Hansen
Bilde nr.: 213-0402:0002*

Husmannsplasser - Husmannsvesenet

Bildet viser Lihytta som var husmannsplass under Li gård i Kråkstad. Den ble revet rundt år 1900 og det bodde ikke folk der ved folketellingen samme år. Dette bildet er tatt ca. 1895, og de siste som bodde her var Ole og Sofie Jensen. De forlot plassen like etter at bildet ble tatt og bosatte seg i Fjellheim. Rundt 1720 var det ca. 12 000 husmannsplasser i Norge. På husmannsplassene bodde husmannen med sin familie. Han var gårdsarbeider og fikk bo i eget hus, med eller uten jord, mot å gjøre arbeid på gården. Husmannen dyrket plassen og rådde for avlingen selv, men på enkelte steder betalte han også avgift. I 1850 var det omlag 85 000 husmannsplasser i landet.

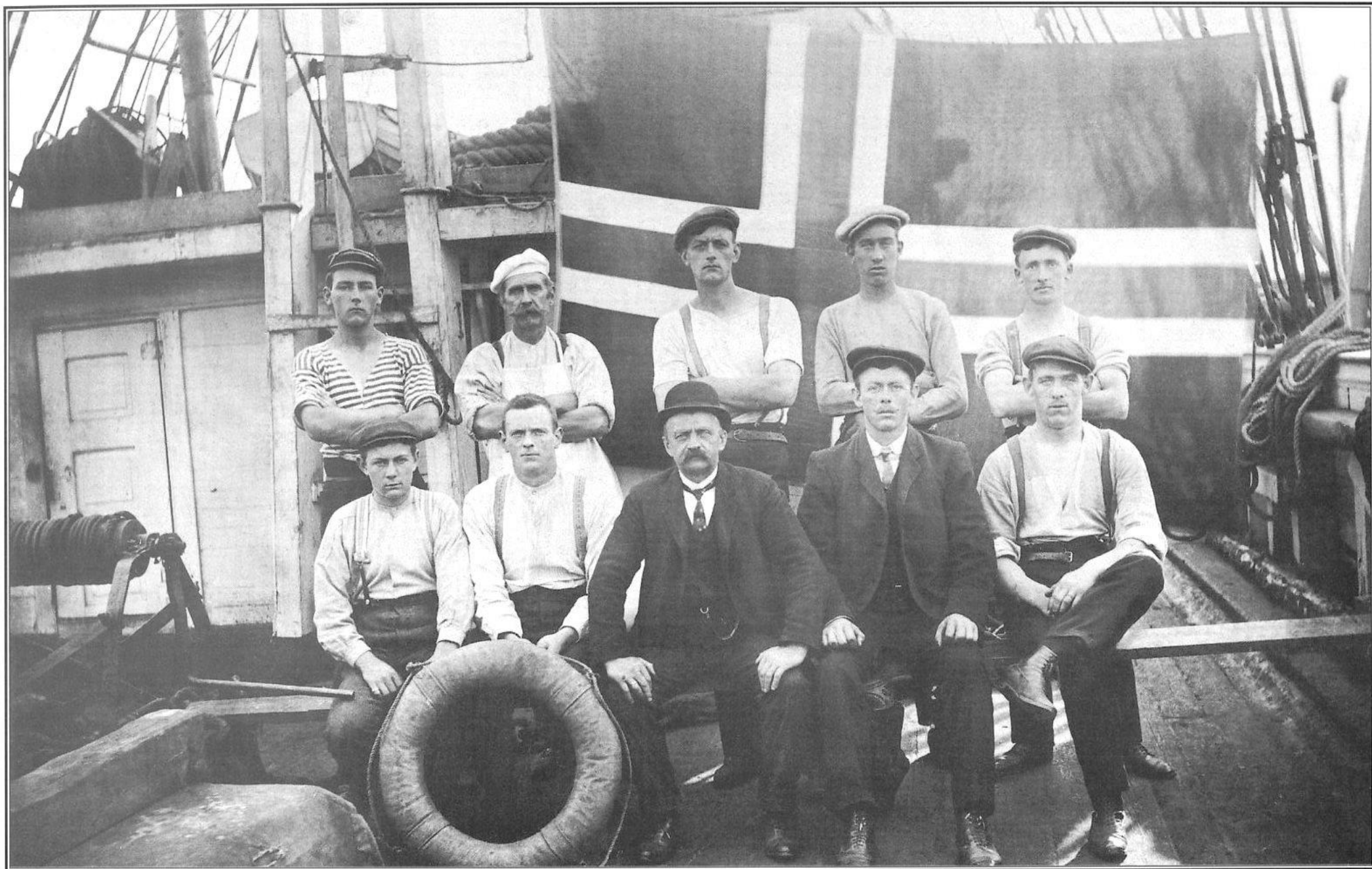
En forordning fra 1752 regulerte forholdet mellom bonden og husmannen slik at den som ryddet og bygget plassen i utmark skulle ha livstidsrett til plassen, men ble plassen bygget på innmark ble husmannens familie regnet som vanlig gårdsfolk.

I 1851 ble det fastsatt ved lov at husmannen skulle ha skriftlig kontrakt og det ble satt en øvre grense for arbeidsplikten.

Husmannsvesenet medvirket til at det forholdsvis åpne og jevne bondesamfunnet på 1700- og 1800-tallet ble forandret til et samfunn med markerte sosiale og økonomiske forskjeller.

Antall husmannsplasser var i 1890 ca. 30 000 og i 1920 var det bare 8000 tilbake. Jordloven av 1928 siktet mot en fullstendig avskaffelse av husmannsvesenet. I 1949 ble de siste 3000 plassene overtatt av brukerne ved frivillig salg eller tvangsavståelse og dermed var husmannsvesenet borte. Mange plasser drives nå som småbruk.

Kilde: Nils Mørk
Bilde nr.: 213-0389:0008

Ski-gutt til sjøs

Selv om Ski er en innlandskommune, har den fostret flere sjøfolk utover 1900-tallet. Dette var slett ikke tilfellet på 1800-tallet, da Kråkstad herred var en typisk jordbrukskommune.

Folketellingene i 1801, 1865 og 1900 viser kun fem personer med tilknytning til sjømannsyirket. I 1865 finner vi en matros og en styrmann.

Disse var sønner på gårdene Vål og Søndre Bjerke.

Av folketellingen i 1900 ser vi at det bodde tre sjømenn i Villa Lund i Nordbyveien i Ski. En av dem, en matros, var sønn av kirkesanger og lærer Berg i Kråkstad.

Det er først når «stasjonsbyene» vokser - og da spesielt Ski - at det rekrutteres flere og flere til sjømanns-yrket. Grunnen var sikkert eventyrlyst og behovet for å få seg arbeid. På bildet poserer mannskapet ombord på barken Norefos av Arendal. Bildet er tatt i 1916, og mannen i midten bak er Halvor Kleveland (1889-1917), som var styrmann. Halvor flyttet i 1899 med sine foreldre til Vevelstad gård på Langhus hvor hans far var medeier. I 1903 ble Halvor konfirmert i Ski kirke. Han drog tidlig til sjøs, og avanserte etter hvert til styrmann. I 1917 skulle styrmannen på søsterskipet, Rudolf Mørk, også en Ski-gutt, gifte seg. Haldor tok over hans jobb ombord for en tur. Skipet ble truffet av en syklon i Det Indiske Hav og skipet med hele mannskapet ombord gikk ned.

*Kilde: Knut Kleveland
Bilde nr.: 213-0386:0003*

Kjell Mørchs kvartett

Kjell Mørchs kvartett

Kjell Mørch (*piano og vibrafon*) utgjorde sammen med Thoralf Svendsen (*trekkspill*), Leif Sjøholm (*kontrabass og sang*) og Ragnar Nygård (*gitar og sang*) den populære gruppa Kjell Mørchs kvartett. Gruppen etablerte seg med denne besetningen i 1949

men hadde hver for seg og sammen med andre også før den tid satt sitt preg på musikklivet og festlokalene i Ski og de omkringliggende bygder.

Det startet med Svendsens Rytmekvartett med Thoralf Svendsen og Kjell Mørch i tillegg til Per Sleipnæs på bass og Roar Mørch på trommer. Etter at denne gruppa ble oppløst underholdt Kjell Mørch i noen år med sin Soloton sammen med Leif Sjøholm og Ragnar Nygård. Fra starten av var swingmusikken varemerket, men det var også plass for mer tradisjonell dansemusikk.

Allerede i starten på 50-årene besørget kvartetten det musikalske følge i Idrettslagets revyer. Dette varte i nærmere 20 år til slutten på 60-tallet. Foruten å spille til forestillingene la Kjell Mørch ned et betydelig arbeid i revyene i de årene han var musikalsk leder.

I Follo møtte man stadig kvartetten. Folkets Hus i Ski, Ski Hotell, Kråkstad Samfunnshus, Seaside i Drøbak, Ringnes («Hjulet») ved Gjersjøen i Ås og Nettet bad og restaurant (Den hvite Hest) ved Bunnefjorden i Ås var i tillegg til Villa Sandvigen ved Gjersjøen i Oppegård noen av de mange stamplassene til kvartetten i Follo. Noen fjernere besøk og engasjementer ble det også, så som en hel vintersesong ved Hotell Bellevue i Asker.

I lag og foreningslivet og hos de store bedriftene ble kvartetten flittig benyttet enten det var årvisse tilstillinger eller jubileer. Nasjonale kjendiser og stjerner som Arne Bendiksen, Elisabeth Grannemann, Jens Book Jensen og Wenche Myhre var sangere som benyttet gruppa enten de opptrådte lokalt eller i Oslo.

*Kilder: Gudrun Mørch, Leif Sjøholm
og Ragnar Nygård*

Bilde: Gudrun Mørch

Registrering av bilder

Ski Historielag er alltid interessert i flere bilder fra alle kanter av kommunen. Vi vil gjerne komme hjem til deg og notere opplysninger om bildene dine og låne med bildene for avfotografering.

Ta kontakt med oss så blir vi enige om en dag som passer for deg med et besøk.

Alle bildene i denne kalenderen finnes i fotoarkivet til Ski Historielag. Hvis du har lyst på en kopi av et bilde kan du henvende deg til ansvarlig for fotosamlingen.

Hovedansvarlig for fotosamlingen:

Bjørn Myrvoll, tlf.64 87 30 71

Tidligere års kalendere kan fåes ved henvendelse til:

Grethe Zahl, tlf.64 87 57 56

Takk!

Vi takker alle som har hjulpet oss med bilder og opplysninger til årets kalender.
Takk til alle som hjelper oss med å selge kalenderen.

Øst-trykk as, Ski, har trykket kalenderen.

Sven T. Boger

Ivar Johnsen

Aase Klohs

Nils Mørk

Bjørn Myrvoll

Jan Svendsen